

175 Nullus tenetur denuntiare hæreticam, si probari non potest etiam si sibi sit evidens. *Condenada por Alexandro Septimo.*

176 Si sollicitatus confiteatur cum sollicitante, potest ab eo absolvi absque onere denuntiandi. *Condenada por el mismo Pontifice.*

Otras muchas proposiciones hay condenadas por los Sumos Pontifices Alexandro Septimo; Innocencio Undecimo, Alexandro Octavo, è Innocencio Duodecimo que comunmente se ballan en las Sumas Morales de los Modernos, donde facilmente las puede ver el curioso Lector. En ellas hay tambien algunas, que pertenecen à la Mystica, como se pueda notar.

CAPITULO VII.

AD SPIRITUALES ANIMARUM Directores.

Circa diabolicas obsessiones, quæ maxima cordatorum displicentia, magis hodie quam temporibus elapsis, præsertim in sceminis abundant: dum lingua vernacula legenda disposui, consultò calamum compressi. Non est epimæ feminis, nec quibuscumque viris, sed hominibus doctis de qualitate doctrinarum disputare: nec attinet ad me iudicium inferre censoris: est autem qui quæret, & iudicet.

Nonnulli viri doctissimi, quos tamquam Discipulus audiui, denuntiandas existimant sequentes quinque Propositiones, tamquam respectivè falsas, scandalo-

Joan.
8. ver.
50.

fas, temerarias, piarum aurium offensivas, novas in vera mystica, periculosas in praxi, erroribus damnatis Molinismi proximas, & ad ipsos damnatos errores viam aperientes. Judicialis Censura non attinet ad nos, juxta decretum SS. Innocentii Undecimi. Propositiones autem sunt quinque sequentes.

Prima propositio. Deus in hac providentia permittere valet, de factoque Diabolo permittit, ut nonnullas Animas sanctas obsideat, ipsisque creaturis sic obsessis violentiam inferat manibus, & membris corporalibus ipsarum (nolentibus ipsis) ad actiones exteriores prohibitas, & actus externos ex se peccaminosos, sine offuscatione mentis, advertente illarum ratione: & hoc exercitium est mystica purgatio passiva sensus, ad ipsas Animas elevandas, transformandas, & uniendas cum ipso Deo.

Secunda propositio. Supradictæ Dæmonis violentiæ ad actiones exteriores prohibitas, & actus externos ex se peccaminosos, evenire possunt in actibus venereis, inhonestis, & turpibus, cum advertentia ipsius creaturæ patientis: & hoc pariter est mystica purgatio passiva sensus, quæ conducit ad purificandas Animas, easque ad transformationem, & unionem divinam elevandas.

Tertia propositio. Ipsæ Dæmonis violentiæ in actibus venereis exterioribus ex se peccaminosis,

Innoc.
XI. die
2. Mar
anno
1669.
Prop.
1.

Prop.
2.

Prop.
3.

& actionibus externis ex se malis, evenire possunt, advertente ratione, & sine offuscatione mentis, inter duas personas, una cum alia, absque peccato neutrius: & hoc similiter est mystica purgatio passiva sensus, conducens ad purificandas Animas, easque humiliandas, & elevandas ad veram transformationem, & unionem mysticam divinam.

Quarta propositio. Hujusmodi obsessiones, & violentias pati, signum est proficiendi in via Spiritus; ita ut quod plus Anima ad perfectionem ducitur, & properat, magis talibus violentiarum exercitiis abundet.

Quinta propositio. Non oportet, Animam patientem de talibus impuris, & turpibus violentiis confiteri, nec de eis aliquid loqui, nisi cum Directore perito, aliàs de perfectione talis Animæ benè conscio.

Circa præinsertas hujusmodi quinque propositiones, nonnulli contendunt, non esse formaliter nec illativè damnatas ab Innocentio Undecimo, in damnatis propositionibus Michaëlis de Molinos, propter rationes infra videndas. Ego autem nec limitare, nec extendere damnationem Ecclesiæ desiderans, contra ipsas quinque propositiones autoritatibus, & rationibus discurrem.

Prima ratio. Ex Apostolo dicente: Fidelis est Deus, quia non patietur vos tentari supra id quod potestis: ergo non permittit Dia-

1. Cor.
3. ver.
13.

bolo, violentiam inferre creaturis, ad actiones ex se malas, & prohibitas, maximè in rebus venereis, & inhonestis.

Dices: Semper est in libertate creaturæ non consentire; sed absque consensu non est peccatum, quin potius meritum: ego adhuc concessis Diaboli violentiis in propositionibus relatis, non patitur Deus, nos tentari supra id quod possumus sustinere. Min. liquet ex illa sententia Sanctæ Lucæ ad Tyrannum: *Si invitam jufferis violari, castitas mihi duplicabitur ad coronam.*

Confirm. argum. Stante fidelitate Dei, qua non patitur nos tentari supra id, quod possumus sustinere; compatitur Deum permittere, quod homo violentè opprimat virginem, quæ certè non peccat sine libero consensu, quin potius adauget meritum juxta resistantiæ gradum: ergo id ipsum permittitur Diabolo, stante fidelitate Dei cum creaturis humanis.

Resp. ad arg. diff. inter violentiam illatam à Diabolo, & ab homine. Diabolus enim eodem tempore, quo facere violentiam in corpore, posset simul species obscenissimas excitare in imaginatione; & ex utroque, nimirum ex voluptate carnis, & ex allucientia imaginationis, ferè insuperabilis confurgeret creaturæ tentatio, maximè in voluptate venerea, cui prona est supra modum nostra mortalis infirmitas.

Die
13. Decemb.
lect. 6.

Inf. ad
argu.
22.

Homo verò, dum violentiam inferret foeminae, ipsa nolente, non posset species turpes in imaginatione suscitare, sicut Diabolus.

Alia distinctio reperitur inter Diabolum, & hominem. Homo quidem in sua est omnimoda libertate ad quaecumque velit, dum est viator: Diabolus autem ligatus est ut infra dicitur: non ergo bene arguitur ex permissionibus homini concessis ad permissiones Diabolo concedendas: si enim Diabolo concederetur permissio ad quaecumque vellet, sicut conceditur homini viatori, destrueret, & confunderet mundum.

Ex his deduces solutionem argumenti. Revera violentia corporalis non evertit libertatem ad consensum, absolute loquendo, imò neque species imaginationis à Diabolo suscitatae necessitant; valde tamen debilitare possunt creaturae libertatem, si in subjecta turpitudinis materia Diabolus faceret intus, & foris quidquid facere vellet.

Præterea, concessa Dei permissione, ut homo violentè velit opprimere virginem, ipsa virgo libera manet, ut interius, & exterius possit resistere, vim vi repellendo, & industria, sicut non semel evenisse legimus; sed concessa Dei permissione, ut Diabolus violentiam inferat, non posset creatura saltem exterius resistere cum effectu superante, ut ex se

liquet, propter excessivam Diaboli fortitudinem, ut amplius infra dicemus: ergo saltem in exteriori permitteret Deus creaturam tentari supra id, quod potest sustinerè: ergo paritas de concessionem homini facta non convincit ad permissionem Diabolo concedendam.

Secunda ratio. Ex Epistola Canonica Sancti Jacobi Apostoli, ubi dicitur: *Nemo cum tentatur, dicat, quoniam à Deo tentatur: Deus enim intentator malorum est: ipse autem neminem tentat. Unusquisque verò tentatur à concupiscentia sua, &c.* Sed concessis Diaboli violentiis supra relatis non tentaretur creatura à concupiscentia sua, sed à violentia Diaboli, ex speciali permissione Divina: ergo, &c.

Tertia ratio: Ex Magno Augustino dicente: *Ante adventum Christi solutus erat Diabolus: venit ergo Christus, & alligavit Diabolum. Sed dicit aliquis: si alligatus est, quare adhuc tantum prævalet? Verum est, quia multum prævalet: sed tepidis, & negligentibus, & Deum in veritate non timentibus dominatur. Alligatus est enim tanquam innexus canis catenis: latrare potest, sollicitare potest, mordere omnino non potest nisi volentem. Non enim cogendo, sed suadendo nocet: ergo in hac providentia non est Diabolo permissum, quod violentiam inferat maximè relatis modis, quibus dicitur in propositionibus supra transcriptis.*

Ratio quarta. Altissimus Deus ad

Jac. 1.
v. 13.
& seq.

S. Aug.
Serm.
179 de
temp.

Gen. 4

ad opera nostra bona non inferat nobis violentiam aliquam, etiam in corpore: ergo neque permittit Diabolo, quod ad opera mala violentet corpora nostra. Consequenter suadetur; quoniam non est Diabolo concedenda major potestas ad malum, quam qua Deus piissimus in nobis utitur ad bonum: sed Deus in bonum nostrum solum utitur auxiliis, suasionibus, & nulla utitur violentia, etiam in corpora nostra: ergo neque Diabolo permittit violentias supra relatas inferre.

Ratio quinta. Deus puritatis, & virginitatis amator, non solum diligit puritatem, & castitatem in Anima, sed etiam in corpore: ergo non permittit Diabolo quod violentè corrumpat corpora casta Animarum Sanctarum actibus turpissimis, ad ipsas Animas amplius purificandas; aliàs lavarentur in volutabro luti, sicut Sus immunda.

Ratio sexta. Ex Sap. 1. v. 4 ubi dicitur: *In malevolam Animam non introibit sapientia, nec habitabit in corpore subdito peccatis:* ergo non solum quaeritur à Deo sanctitas Animæ, sed etiam diligitur ab eo castitas corporis.

Ratio septima. Ex Hymno Completorii, ubi sic Dominum oramus: *Procul recedant somnia, & notium phantasmata; hestemque nostrum comprime, ne polluantur corpora:* igitur longè distat ab Ecclesiæ spiritu, quo ducimur in hac solemnè deprecatione, quisquis

cogitat, obscenas Diaboli violentias, & pollutiones impudicis tactibus excitatas, non in somno, sed in vigilia patientis, esse mysticas purgationes passivas sensus creaturae, ut in via spiritus perficiatur.

Ratio octava. Ex libro S. Job, ubi dicitur de Diabolo: *Ecce absorbebit fluvium, & non mirabitur: & habet fiduciam, quod influat Jordanis in os ejus:* Ergo non permittitur Diabolo, quidquid ipse vellet, & posset facere; aliàs subverteret mundum, & omnia confunderet: ergo neque permittitur ei obscenissimæ violentiæ, in supradictis propositionibus relatae.

Ratio nona. Ex Sancto Hieronymo ad Pammachium, cui ait: *Cur post annos quadringentos docere nos niteris, quod antea nescivimus? Cur profers in medium, quod Petrus, & Paulus edere noluerunt. Assertor es novorum dogmatum, &c.* ergo quæ Sancti Apostoli, aut Sancti Patres Ecclesiæ non docuerunt, repellenda sunt à nobis; sed de relatis Diaboli violentiis nihil Sancti Patres, vel Doctores Mystici antiqui dixerunt: ergo, &c.

Ratio decima. Ex SS. PP. Angelico Thoma, & Seraphico Bonaventura. Primus quidem Op. 64 de modo consistendi, tit. De Ang. periculo familiaritatis, hæc ait: *Doct. Quod super omnia videtur mihi & Seborrendum, Deo, Angelis, Homini-raph. bus, ac Dæmonibus, est, quod tales Bona-*

per-

Job
40. v.
18.

S. Hie.
ad Pã-
mach.

personæ in excusationem suæ libidinis præsumperunt dicere, se habuisse in illis actibus impudicis magna sentimenta de Deo: quod nihil aliud iudico esse, nisi quoddam incitamentum inductivum ad similia securius intrandum, & pejora perpetrandum. Quid enim ad Spiritum Sanctum de tactibus, & osculis, &c. Consimilia scripsit Seraphicus Doctor, tract. de modo confitendi, cap. 14. Extensus videatur autoritas Angelici Magistri in Speculo Viri Sapientis, lib. 7. cap. 4. pag. 43. à num. 101. &c. sequent. ergo Diaboli violentiæ, excogitatiæ ad perficiendas Animas, expressè deviant à Sanctis Patribus, & Doctoribus Mysticis: ergo tales propositiones temerariæ videntur.

Ratio undecima. In Magistris novissimis Theologiæ Mysticæ, scilicet, Seraphica Theresia à Jesu, Beato Joanne à Cruce, & B. Joã experto S. Petro de Alcantara, nihil invenitur de tali purgatione S. Pet. passiva sensus, ergo neque in antiquis, neque in novissimis celebrariis Doctrinæ Mysticæ libris quidquam invenitur de talibus Diaboli violentiis turpibus, & inhonestis, ad purgandas Animas: ergo talis doctrina nova videtur, & profus temeraria.

Ratio duodecima. Ex miraculis magis, quæ fecit Altissimus Deus, ad tuendam castitatem S. Luc. Corporum Sanctarum suarum, ut 13. videre est in Sancta Lucia, quæ Dec. nulla vi dimoveri potuit, &c. Et

in utraque Eulalia, Barchinonensi videlicet, & Emeritensi, quarum nuda corpora nive miraculosa vestivit, & operuit Altissimus: ergo non solum castitas mentis, quin etiam corporis, sic diligitur à Deo in Animabus Sanctis, ut non permittat contra firmam earum voluntatem violari: ergo Diabolo non permittit, &c.

Ratio tertiadecima. Non fit verosimile, Deum modò permittere ad Sanctas efficiendas, quæ numquam permittit ad purificandas Animas, quæ jam credimus esse Sanctas; sed ex Historiis Ecclesiasticis non constat, Deum unquam permisisse Diabolo, quod violaret Corpora Sanctarum illarum, quas nunc Ecclesia Romana celebrat, ut vere Sanctas: ergo neque modò id ipsum Diabolo permittit, &c.

Ratio quarta decima. Deus liberum facit hominem, non solum interius ad velle, sed etiam exterius ad motum membrorum sui corporis, quæ obediunt rationi; sed Deus Diabolo non permittit, quod violentet hominis libertatem internam Animæ: ergo neque externam membrorum corporis. Quare autem hominibus hoc permittat, & non Diabolo? Jam supra diximus, & amplius infra dicemus.

Ratio quinta decima. Doctrina supradictarum quinque propositionum, multæ Animæ deperditæ sunt, & illusæ, ut experientia novimus; & faxit Altissimus, quod

S. Eul.
12 Fe-
bruar.
S. Eul.
16 De-
cemb.
S. Da-
ria à
Leone
defen-
sa 24.
Octob
Inf. ad
argu.
43.

Inf. ad
argu.
40.

quod amplius non videamus: ergo talis doctrina in praxi periculosa, & scandalosa videtur.

Ratio decimasexta. Ferè omnes hereses introductæ sunt, quærentes homines deperditi viam invenire, ad honestandas turpitudines, easque licitas appellandas aliquo modo, ut SS. PP. autoritatibus videri potest in Biblioth. Lohner, verb. *Hæresis*, & verb. *Luxuria*; sed ad hoc viam parabant dictæ propositiones, ut notum videtur: ergo; &c.

Ratio decimasextima. Supra relatæ quinque propositiones vias aperiunt ad excusandas excusationes in peccatis; sed hoc scandalosum apparet: ergo scandalosæ videntur. Prob. maj. Quoniam in quolibet opere scandaloso diceretur, quod Diabolus fecit, & non creatura: ergo, &c.

Ratio decima octava. Animæ diligentes castitatem exhorrescunt, audientes, quod tales Diaboli violentiæ turpes, & obscenæ veniunt quærentibus perfectionem: ergo avertunt Animas à viis perfectionis: ergo doctrina talium propositionum scandalosa videtur, & piam aurium offensiva.

Ratio decimanona. Adhuc in malitia tyrannica inventum non est, quod homines suis propriis manibus, extranea, & aliena violentia agitatis, seipsos interimant: ergo alienissimum apparet à pietate Divina permittere, quod Diabolus violentet, manus criaturæ, ipsa creatura nolente, & adver-

rente, ad tactus impudicos, & obscenos, ut ipsæ propositiones referunt.

Ratio vigesima. Concessis facilè Diaboli violentiis ad actus externos ex se peccaminosos, & actiones exteriores à lege prohibitas, (creatura nolente, & sine peccato) totum Mundi gubernium politicum, & criminale confunderetur: ergo, &c. Probat. ant. Quoniam in qualibet actione mala statim foret excusatio, dicens: *Diabolus fecit hoc, & non creatura.*

Ratio vigesima prima. Concessis Diaboli violentiis, secundum quod in supra relatæ propositionibus afferebatur, semel existimata obfessione in qualibet criatura, (quod ab aliquibus nimia facilitate iudicatur) nihil manebat in tali creatura curandum de cuncta Lege Divina: ergo, &c. Probat. antec. Quoniam Sectatores talium propositionum afferebant, Diaboli violentias extendi ad omnia opera ex se mala, & prohibita, nimirum ad blasphemias, juramenta falsa, execrationes, despectus Sacrarum Imaginum, & Reliquiarum, & Sanctissimi Sacramenti, verba inhonesta, tactus impudicos, & obscenos, fornicationes, sodomias, turpitudines inter masculum, & masculum, & foeminam, & foeminam, furta, homicidia, inobedientias, contemptus Prælatorum, &c. Nihilque horum dicebant esse peccatum; quia non à criatura, sed à violentia Diaboli

Apôt.
& Ros.

procedunt in obsessis: ergo semel concessa obsessione (quæ difficilimè probatur, in individuo determinato, ut infrà videbimus) nihil est curandum in tali creatura de cuncta Lege Divina. Quid absurdius?

Ratio vigesima secunda. Purgationes passivæ regularitèr eveniunt Animæ sanctæ post diurnas purgationes activas, ut ait B. Joannes à Cruce; sed Sectatores talium propositionum adstruebant facilitèr obsessiones, & Diaboli violentias mulierculis juvenibus, incrassatis, impinguatis, & impatientibus: ergo absque ratione tales turpitudines vocabant purgationes passivas.

Ratio vigesima tertia. Paucis abhinc annis hoc malum increvit, præsertim in sceminis, in illis maximè, quæ cum Directoribus defensantibus obsessiones, & has ad perfectionem durere, confitebantur: ergo magna suspicio resultat: potius fuisse imaginationes, aut fictiones, quam obsessiones.

Ratio vigesima quarta. Ex tot, & tantis mulieribus obsessis, sicut dicunt, aut dicebant Directores obsessorii, non vidimus spiritualem fructum, lingua Cœlorum, quæ sunt miracula, contestatum: ergo suspicio resultat, illusiones fuisse tales obsessiones, violentiasque Diaboli, potius fuisse deceptiones passivas, quam purgationes passivas.

B. Joã.
à Cru.
li. 1. in
Noct.
obs.

S. Aug.
de
mir.
Christ.

Ratio vigesima quinta. Si ad aliquid possent deservire tales involuntariæ violentiæ, foret maximè ad humiliandas Animas; sed ad hoc non deserviunt in concreto propositionum: ergo, &c. Prob. min. Nam Directores eis affeverant, quod non peccant, quin potius meritum adaugent; quod non confiteantur, quod certè proficiunt, quod properant, & elevantur ad unionem mysticam cum Deo, &c. sed in his omnibus magis est incitamentum superbiæ, quam humiliationis: ergo, &c.

Ratio vigesima sexta. Hujusmodi mulieres obsessæ regularitèr abundabant cum illis Directoribus, & Confessariis qui nullum esse peccatum in violentiis impuris, & obscœnis sustinebant; ita ut apud ipsos ferè omnes filiarum spirituales apparebant obsessæ; sed ex hoc resultat mala suspicio: ergo, &c. Prob. min. Dum in uno loco magis infirmantur homines, quam in alio, non levis oritur suspicio, quod infirmandi ratio sumitur à loco. Similitèr, quoniam ex conversatione unius viri scrupulosi resultat, multos spiritualitèr infirmati scrupulis, dicimus, infirmitatem scrupulorum esse contagiosam; sed hoc etiam evenit in obsessis, dum Director opinatur, violentias relatas pati, fore signum spiritualitèr proficiendi: ergo, &c.

Vigilandum ergo est in Comminatibus sceminarum: quoniam

Ex
Pract.
nona.

Expe.
test.

si Sorores sciunt, Directorem ex illis esse, qui obsessiones enumerant inter signa proficiendi, certissimè obsessiones abundabunt, veræ, vel falsæ. Infirmitas obsessionum videtur contagiosa, & scabies venerea quasi pestis communicatur.

Ratio vigesima septima. Damnatae propositiones infelicis Michaëlis de Molinos in subiecta materia sunt sequentes. Propositio 41. sic ait: *Deus permittit, & vult; pro nostra humiliatione, & ad faciendum nos pervenire ad veram transformationem in aliquibus perfectis Animabus (licet arreptitiæ non sint) quod Dæmon violentiam inferat suis corporibus, faciatque illos patrare actus carnales, adhuc in vigilia, & absque offuscatione mentis, illis physicè movens manus, & alia membra contra eorum voluntatem, & idem dicitur in ordine ad alios actus per se peccaminosos, in quo casu (quia abest consensus) peccata non sunt.* Damnata.

Prop. 42. *Potest dari casus in quo istæ violentiæ actuum carnalium fiant eodem tempore, & duabus personis, puta masculo, & femina, & ex parte amborum sequatur actus.* Damnata:

Prop. 43. Præteritis temporibus Deus medio Tyrannorum Sanctos formabat: hædie eos facit medio Dæmonum, qui dictas violentias operantes, agunt, quod illi multum se humiliant, & annihilentur, seque Deo resignent. Damnata.

Prop. 46. *Hujusmodi violentiæ*

turpes sunt medium proportionatum ad annihilationem mysticam Animæ, & ut perveniat ad veram transformationem, & unionem: & non est alia via facilior, & securior. Damnata.

Prop. 48. *Diabolus qui facit tales violentias, postea suggerit esse magna peccata, ut Anima conturbetur, & non proficiat: quapropter oportet non confiteri, quoniam nec adhuc sunt peccata venialia.* Damnata.

Conferantur istæ quinque damnatae propositiones Molinos cum aliis quinque propositionibus, quas suprâ transcripsimus, & consideranti patebit, quantum istæ ad illas aproximentur. Illud propositionis 41. ubi dicitur: *Licet arreptitiæ non sint:* est implicantiæ manifesta; quoniam implicat, Diabolum arripere violentèr manus creaturæ, quin creatura sit arrepta, vel arreptitia. In hoc ergo non stat tota vis, ut damnata judicetur talis propositio.

Ratio vigesima octava. Vaticinatum est tempus, in quo Magistri mendaces introducent sectas perditionis: & multi sequentur eorum luxurias, per quos via veritatis blasphemabitur, ut Princeps Apostolorum prædicit: ergo vigilandum nobis est, ne turpitudines, & luxuriæ introducantur sub specie virtutis; sed supradictæ turpitudines introductæ sunt sub specie virtutis: ergo, &c.

Moli.
prop.
46.

Moli.
prop.
48.

2. Pet.
2. ver.
16.

Sap.
11. v.
15.

Ratio vigesima nona. Corpus, quod corrumpitur, aggravat Animam: ergo corruptionibus nefandis, & pollutionibus corporis impudicis, non purgatur Anima. Mulier innupta, & virgo cogitat, quæ Domini sunt, ut sit sancta corpore, & spiritu, ait Apostolus: ergo non solum spiritus, sed etiam corpus servandum est à turpitudine.

S.Gre.
Cōtra-
ria cō-
trariis,
&c.

Ratio trigesima. Omnia media sunt fini proporcionanda; sed violentiæ turpissimæ, & obscenæ, maledictiones, blasphemias, defectus Sacramentum Imaginum, irreverentiæ in Sacratissimum Eucharistiæ Sacramentum, &c. non sunt proporcionata ad mysticam purgationem passivam sensus: ergo, &c. Min. suad. 1. Quia non delictis corporalibus obscenis, & turpibus, sed mortificationibus amariorum purgantur sensus. Sic Altissimus Diabolo permisit, ut flagellaret Franciscum, perterrefaceret Antonium, &c.

ExHi.
Seraf.

Angel
D. &
Doct.
Seraf.
Bona.
ubi su-
prâ.

Eadem min. suadet 2. ex Ang. Doct. in hujusmodi materia dicente: *Quid enim ad Spiritum Sanctum de tactibus, & osculis? Quæ conventio spiritus ad libidinem carnis, &c.* Et Seraf. Doct. Bonavent. dicit: *Deus puritatis amator, puritatem diligit Animæ, & corporis. Si dixeris esse flores inter spinas? Nolo colligere flores cum stercore mixtos.*

Matt.
4.

Ratio trigesima prima. Ex tentationibus Christi Domini. Assumpsit eum Diabolus in San-

ctam Civitatem, & statuit eum supra pinnaculum Templi, & dixit ei: Mitte te deorsum. Iterum assumpsit eum Diabolus in montem excelsum valde, &c. Hæc omnia permissa sunt Diabolo, non autem permissum est ei, quod assumeret linguam illius ad proferendas blasphemias, neque manus illius ad opera prava: ergo, &c.

Confirm. ex Cornel. Alap. in cap. 4. Matth. v. 7. ubi ait: Modo, quo Christum tentavit Diabolus, dicens ei: Mitte te deorsum, & hæc omnia tibi dabo, si cadens, &c. tentat etiam Justos, & Sanctos: non præcipit eos, sed suadet, ut ipsi se præcipitent: non projicit eos, sed incitat, & illicit, ut ipsi liberè cadant: ergo, &c.

Ratio trigesima secunda. Ex Apostolis, quibus nonnullos in aliis materiis defectus permisit Altissimus; in rebus autem venereis, & turpibus non permisit eis, quod foedarentur, ut notat eruditus Marchant. ergo, &c. Confirm. Nam permittente Domino, ut in Passione sua Sanctissima innumeras facerent ei homines irreverentiæ: & soluto Diabolo in illis verbis: *Hæc est hora vestra, & potestas tenebrarum:* tamen, neque Diabolo, neque hominibus permissum est, ut in materia impuritatis, & turpitudinis illuderent ei, sicut advertit Venerab. Gracchuritana: ergo, &c.

Ratio trigesima tertia. Ex pericu-

culosa doctrina. Illa dicitur talis, quæ licet speculativè non sit falsa; tamen practicè propter periculum, & scandalum redditur impracticabilis, & hoc sufficit ut prohibeatur, ut ait Magister Lumbier; sed hujusmodi ad minus videntur propositiones relatæ, de quibus est quæstio: ergo, &c. Prob. min. ad ex suprapositis rationibus, imò, & ex frequentibus experienciis muliercularum, quæ deperditæ sunt, sub dissimulato pallio violentiarum Diaboli.

Ratio trigesima quarta. Ex Oratione Dominica, ubi rogamus Altissimum Patrem: Ne nos inducat in tentationem: quod amplius videretur, quam orare, ne sinat nos cadere, &c.

Ratio trigesima quinta. Creatura tenetur resistere Diabolo, non solum interius, ne consentiat in opus pravam; sed etiam exterius, ne violetur corpus illius opere pravo: ergo concessis Diaboli violentiis ex permissione Divina, teneretur creatura ad impossibile. Prob. conseq. Vires Diaboli cum permissione Divina sunt insuperabiles à creatura: ergo si creatura tenetur resistere violentiæ Diaboli, ut est certum tenetur ad impossibile concessa permissione Divina; sed hoc non est dicendum: ergo, &c.

Ratio trigesima sexta. Ex SS. PP. unanimiter dicentibus, Diabolum nos tentare suggestionem, allicientiam, promissione falsa, delectatione, dolo, & propositione fallaci;

sed nullus ex SS. PP. usquemodo dixit tentare per vim: ergo, &c. Min. mihi certa est. Si contrarii testimonium Sanctorum Patrum inveniunt, afferant illud. Quæ hucusque protulerunt, apponam in argumentis.

Ratio trigesima septima. Ex prop. 17. Molinosi, quæ sic ait: *Tradito Deo libero arbitrio; & eidem relicta cura, & cognitione Animæ nostra, non est amplius habenda ratio tentationum, nec eis alia resistentia fieri debet, nisi negativa, nulla adhabita industria: & si natura commoveretur, oportet sinere, ut commoveatur, quia est natura.* Redargutus turpis Molinos, super hac inhonesta propositione, quasi per effugium appellavit ad violentias Diaboli, ratione oppressus, quod actiones manuum, libertati creaturæ subditarum, tribui non poterant ipsi naturæ, ut natura est: ergo hujusmodi violentiæ turpes damnatæ sunt, sicut, & aliæ Molinosi propositiones.

Ratio trigesima octava. Ex Apostolo præmonente nos, ne decipiatur, & dicente: *Nolite communicare operibus infructuosis tenebrarum, magis autem redarguite. Quæ enim in occulto fiunt ab ipsis, turpe est, & dicere.* His Apostoli verbis arguente me, & interrogante, qua libertate fugiunt arreptitii prætexti ab oculis aliorum hominum ad suas turpitudines efficiendas, & adveniente aliquo desistunt ab eis? Dicitur est mihi,

Mm quod

Prop.
17. in-
fr. Mo-
lia.

Effug
Seraf.

Ephe
5. ver.
11.

Ap.
Lobō.
in Bi-
bliot.
verb.
Luxu-
ria, &
verb.
Dem.

Ps. 17. quod utrumque procedit ab aflu-
 7. 31. Diaboli. Unde novi, quod ad lu-
 men eorum clausa est janua. Quæ
 in occulto fiunt ab ipsis, turpe est
 dicere. *Deus meus impolluta via ejus.*
 Hoc suo.

Gala. Ratio trigesima nona. Ex alia ip-
 5. ver. sius Apostoli sententia, quæ ait:
 16. & *Spiritu ambulate, & desideria car-*
 19. *nis non perficietis. Manifesta sunt*
autem opera carnis, quæ sunt for-
natio, immunditia, impudicitia,
luxuria, &c. Nunc ergo Molinosi,
 dicite mihi. Si hæc omnia facit
 Diabolus per vos in personis spiri-
 tualibus, & tanto magis, quanto
 magis spirituales sunt, ut dicitis,
 & horret; in quo manifesta erunt
 opera carnis? Si spiritu vivimus,
 spiritu ambulemus. Nolite ergo
 errare. quia Deus non irridetur.

Ratio quadragesima. Cum ipsius
 Apostoli verbis, quibus Galatas
 arguebat, licet ad aliam finem: *O*
infensati Galatæ, inquit, sic stulti
estis, ut cum spiritu cœperitis, nunc
carne consumemini? Nunc igitur ad
 vos, Directores Molinosi. Videte,
 ne quod benè cœptum est in spiri-
 tu veritatis, finiatur in operibus
 carnis. Dum Anima decepta dicit,
 se pati violentias spurcas manuum
 suarum, dicitis, quod signum est
 proficiendi. Potius attendite ad
 Apostolum Paulum dicentem:
 2. Cor. *Mundemus nos ab omni inquinamen-*
 7. v. 1. *to carnis, & spiritus (non solum*
spiritus sed etiam carnis) perficien-
tes sanctificationem in timore Dei,
Capite nos.

Ratio quadragesima prima. Ex Jer.
 18. v. amara Domini querela contra Vir-
 15. ginem Israël, id est, Animam, am-
 bulantem viam sæculi in itinere
 non trito, in perditionem, & rui-
 nam. Et quid est aliud hæc nova
 via violentiarum Diaboli spurca-
 rum, nisi iter non tritum, nec à
 Sanctis Patribus cognitum ad per-
 ficiendas Animas ad eas elevan-
 das, & transformandas ad unionem
 mysticam cum Deo, & ad Sanctas
 efficiendas? Quæ enim participatio
 est justitiæ cum iniquitate? Chri-
 stus Dominus est via, veritas, &
 vita. *Hæc erit tibi semita, & via,*
& via sancta vocabitur: non transi-
bit per eam pollutus (attende miser)
& hæc erit vobis directæ via, ita
ut stulti non errent per eam. Hæc
 Isaias Propheta.

Ratio quadragesima secunda. Ex Ephē.
 4. ver. Apostolica Pauli doctrina, qua ex-
 14. hortamur, ut non simus parvuli
 fluctuantes & circumferamur om-
 ni vento doctrinæ in nequitia ho-
 minum, in astutia ad circumven-
 tionem erroris: *Non ambuletis cum*
illis, qui desperantes, semetipfos tra-
diderunt impudicitia, in operationem
immunditiæ omnis in avaritiam. Sic
 fuerunt infelices Molinosi turpissi-
 mi. Fugiamus igitur ab eis, quia
 via illorum tenebræ, & lubricum:
 & os lubricum operatur ruinas, ait
 Sapiens.

Ratio quadragesima tertia. Non-
 nullas novimus ex illis personis,
 quæ vocabantur arreptitiæ, & est
 valdè mirandum, quo estò reple-
 rentur

rentur obscenitatibus turpissimis,
 nulla earum se projecit in spinas ad
 tentationes sedandas, ut Sanctus
 Benedictus; neque in prunas, ne-
 que in vepres, neque in nivem ge-
 lidam, ut Seraphicus P. N. S. Fran-
 ciscus; nec apposuit sibi ignem ma-
 terialem ad extinguendum ignem
 concupiscentiæ, ut Sancta Angela
 Fulg. de Fulgino; neque arcta jejunia
 c. 19. sectantur, ut consulit Sanctus Atha-
 S. Ath. nadius, dicens: *Quisquis ab immundo*
 l. 2. ad *spiritu vexatur, si jejunio utatur, sta-*
 Virg. *tim spiritus malus oppressus abscedit:*
 ergo signum est; relatas obsessio-
 nes, & violentias, esse potius illu-
 siones, & deceptiones creaturarum
 immortificatarum.

Ratio quadragesima quarta. De
 nulla creatura nobis constat, esse
 plenius traditam potestati Dæmo-
 nis, quam Sanctus Job, in quo so-
 lummodò Anima reservata est; sed
 licet aliàs pateretur arreptiones,
 hanc tamen nefandam, turpem,
 & obscenam violentiam propriis
 manibus non est passus, ut ex pro-
 positione 49. Molinosi damnata fa-
 tis constat: ergo, &c.

Ratio quadragesima quinta. Etiam
 2. Cor. magnus Apostolus Paulus traditus
 12. v. est Angelo Satanæ; sed non est
 7. passus hujusmodi violentias tur-
 pes, ut ex propositione damnata
 45. ipsius Hæresiarchæ constat: er-
 go, &c.

Luc. Ratio quadragesima sexta. Dia-
 22. v. bolo data est quasi generalis po-
 53. testas in Christum Dominum illis
 verbis: *Hæc est hora vestra, & po-*
testas tenebrarum; sed licet tor, &

tanta indignissima cum Domino
 facta sint, tamen nihil turpe Dia-
 bolo permissum est in Christo fie-
 ri, ut benè notat, divinitus illu-
 minata, ut piè credimus, Venera-
 bilis Gracchuritana nostra: ergo,
 &c.

Ratio quadragesima septima. Se-
 ctatores violentiarum Diaboli tur-
 pium, de quibus disputamus, nul-
 lum clarum, & apertum Scriptu-
 ræ Sacræ, ut Sanctorum Patrum
 testimonium afferunt, sed unum,
 aut aliud verbum dislocatum al-
 legant, aut exemplar dissimile
 contextantur, ut satis patebit in
 solutione argumentorum: ergo,
 &c.

Ratio quadragesima octava. Etiam
 Gentiles ex Libris Ecclesiæ Sa-
 cris scrutabantur similitudines si-
 mulacrorum suorum, ut aper-
 tè constat ex Libro primo Ma-
 chabæorum: ergo licet Sectatores
 oppositæ doctrinæ id ipsum faciant,
 dum non convincant, repellendi
 sunt.

Ratio quadragesima nona. Pias au-
 res offendit, & scandalum simpli-
 cibus, & cordatis affert audire,
 quod Animæ fiunt sanctæ, & ele-
 vantur ad unionem mysticam, &
 transformationem cum Deo, me-
 diis tactibus turpibus, manibus
 propriis ex violentia Dæmonis,
 ipsis vigilantibus absque animi
 turbatione, ut ex se liquet, & am-
 plius suadebitur: ergo, &c.

Ratio quinquagesima. Mittimus,
 & concedimus, Diabolum, permit-
 tente Deo, posse arripere manus
 Mm 2 crea-

Myft.
 Civ. 2.
 par. 11.
 1290.
 & seq.

Inf. in
 sol. ar-
 gum.

r. Ma-
 cha. 3.

Ex
 qualif
 prop.

Subri.
 D. in
 4. dis.
 10. &
 in Re-
 pert.

creaturæ ad actiones turpes. Unde autem ex hoc inferi Molinose, Deum hoc de facto Diabolo permittere ad elevandas Animas, ipsis nolentibus. Naturaliter posset Diabulus secreta cordium humanorum intelligere, nisi impediretur à Deo, in via Subitium: ergo de facto non impeditur? Falsa consequentia in ipsa Schola. Non Diabolo permittitur à Deo, quidquid ipse facere posset cum permissione Dei. *De hoc infra.*

Concludamus ergo, Deum in hac providentia non permittere, etiam obsessione concessa, Diabolum vim facere ad actus illicitos, maximè in personis sanctis, nec ut eas sanctas efficiat, assumendo linguam, vel manus earum, advertente ratione, ut ipsis nolentibus efficiant exterius opera prava. Quid autem Dominus Diabolo permittat, & in quibus personis? Dicemus in solutione argumentorum.

ARGUMENTA CONTRARIA.

Rom. 7. ver. 19. **A**rg. 1. ex Apostolo dicente: *Non enim quod volo bonum hoc facio; sed quod nolo malum hoc ago. Si autem quod nolo, illud facio: jam non ego operor illud, sed quod habitat in me peccatum; sed hoc inducit Diaboli violentiam in malum, creatura nolente: ergo, &c. Resp. neg. min. quoniam solum loquitur Apostolus de vehementi inclinatione ad malum, &*

motibus sui corporis indeliberatis, juxta illud: *Sentio aliam legem in membris meis contrariam legem mentis meæ, &c.* Vide S. Bernard. in Edit. noviss. lib. 3. Serm. 81. pag. 132. col. 2. Non ergo loquitur Paulus de violentiis turpibus Diaboli, ut voluit Hæresiarcha Molinos in propositione 45. damnata.

Arg. 2. S. Job blasphemavit; sed Textus Sacer asseverat, quod non peccavit Job labiis suis: ergo signum est, quod blasphemiam illius ex violentia Diaboli processerunt. Resp. propositionem argumenti esse ab Ecclesia damnatam, ut liquet in propositione 44. infelicis Michaëlis de Molinos.

Arg. 3. Per violentiam Dæmonis agebat Job pollutiones propriis manibus, eo ipso tempore, quo mundas ad Deum habebat preces: ergo, &c. Resp. hanc propositionem blasphemiam fuisse pariter errorem ipsius Hæretici Molinos, ut patet in ejus propositione 49. damnata, ubi scandalosa temeritate voluit exponere, cap. 16. S. Job.

Arg. 5. Si propter aliquam rationem non permetteret Deus Diabolo facere tales violentias in creatura, maximè quia propter eas tolleretur creaturæ libertatem; sed hoc est falsum: ergo, &c. Prob. min. Violentia corporis exterior non tollit libertatem mentis, & voluntatis ad disensum, ut ex se liquet: ergo, &c. Resp. neg. majorem; quia non

S. Ber.
Serm.
81.

Job. 1.
v. 21.

Job. 1.
v. 16.

Inf. ad
argu.
22.

non est propter id solum, sed propter quinquaginta rationes superius oblatas.

Arg. 5. Innegabiles absolute sunt nonnullæ violentiæ Diaboli, ejusque arreptiones violentæ contra voluntatem creaturæ: ergo: &c. Prob. ant. ex Abulense in 8. Mat. Matth. c. 8. q. 113. Resp. esse innegabiles Diaboli violentias, & arreptiones ad actus ex se non peccaminosos, aut ex lege prohibitos. Instabis. Etiam constat de Diaboli violentiis ad actus ex se peccaminosos, aut lege prohibitos: ergo, &c. Prob. ant. Prohibitum est occidere homines; sed obsessi, Matth. 8. v. 28. sævi erant nimis, & Diabolus Asmodæus occidit viros Saræ, ut legimus in Libro Tobie; ergo, &c. Resp. pariter hujusmodi violentias esse nonnumquam Diabolo permittas, ut etiam constat ex Matth. 8. v. 29. Verum istæ permissiones datæ Diabolo valde distant à permissionibus, de quibus loquitur in præsentibus, nimirum de violentiis Diaboli ad actus pravos, mediis manibus, & membris ipsius creaturæ, cum advertentia ipsius creaturæ, & non turbata ejus ratione, ad majorem ipsius Animæ perfectionem, & mysticam purgationem sensus, &c.

Replicabis. Etiam constat de Diaboli violentiis ad actus pravos manibus, & membris ipsius creaturæ: ergo, &c. Prob. antec. ex Marc. 1. vers. 26. ubi dicitur: *Et discerpens eum* (id est hominem)

spiritus immundus, exiit in eo. Et cap. 9. vers. 25. dicitur: *Et multum discerpens eum, exiit ab eo, id est ab homine; discerpere est manibus propriis se lædere agitatione, & violentia Diaboli, & hi actus ex se sunt mali: ergo, &c. Resp. nihil argumentum concludere, quoniam nec de violentiis impuris agitur in eo, nec advertente ratione nec in persona sancta ad majorem creaturæ perfectionem, & purgationem passivam sensus, &c.*

Iterum replicabis. In eodem Marc. cap. 1. Marc. v. 23. spiritus ille vocatur immundus; sed constat, ei fuisse permittas violentias ad actus pravos: ergo etiam ad actus immundos, & turpes. Resp. ex Sacro Textu non constare, talem Diabolum immundum fecisse violentias impuras, turpes, & inhonestas manibus creaturæ, ipsa creatura nolente, & advertente.

Arg. 6. Majus peccatum est peccatum blasphemiam, quam peccatum turpitudinis, & inhonestatis; sed Diabolo permittitur, quod violentet linguam creaturæ ad proferendas blasphemias, ipsa creatura nolente, & advertente: ergo pariter Diabolo permittitur, quod violentet manus creaturæ ad tactus impudicos, ipsa creatura nolente, & advertente. Resp. r. data minori, neg. conseq. & parit. quoniam creatura non est sic inclinata ad blasphemias, sicut ad turpitudines, & impudicitias, quia potius blasphemias abhorret.

Marc.
ibid.

Inf. ad
argu.
43.